Броя ДВА лева. Варна 15 февруарий 1931 год. Год. I. Брой 7.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

НАРОДЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ =ВЕСТНИКЪ=

РЕДАКТОРЪ-ИЗДАТЕЛЬ ПЕТЪРЪ НВ. ТЪРНОВСКИ АДВОКАТЪ И ПУБЛИЦИСТЪ

LA VOIX NATIONALE chef redacteur-éditeur peter iwanow tarnowsky avocat et publiciste

Излиза редовно всѣка сжбота

Редакция и администрация: Инвалиденъ кварталъ № 631-1, Варна.

Годишенъ абонаментъ за България—110лв. за странство 160 лв.

Реклами: 2 лв. кв. см.

Обяви: въ хрониката 5 лв. на редъ

Сътрудничатъ видни общественици и специалисти...

Търсете всѣка сжбота в-къ „Народенъ Гласъ" въ всички бутки и вестникопродавци, както и въ редакцията.

ДЕЙНОСТЬТА
на Варн. Окр. Съветъ до днесъ

Отъ 1 до 14 того Варн. Окр. Съветъ е ималъ 10 заседания. Първото заседание е било посветено по церемониитѣ по откриването му, полагането клетва отъ новитѣ окр. съветници и изборъ на председатель и подпредседатель и 1 членъ отъ комисията, мандата на които бѣ изтекълъ и изборъ на втори членъ, на мѣстото на члена Василъ Хиневъ, който си подаде оставката.

Избрани бѣха досегашния председатель г-нъ инж. Теодоси Атанасовъ на сжщия постъ и за подпредседатель окр. съветникъ Милтиядъ Желѣзовъ. Преизбранъ бѣше за членъ бившия такъвъ Андонъ Ивановъ, а на мѣстото на Василъ Хиневъ бѣ избранъ г-нъ Гавраилъ Цонковъ отъ Провадия.

Редакцията въ лицето на избранитѣ вижда една гаранция за продължаване плодотворната стопанска, благоустройствена и културна работа на комисията.

Опозицията, която се състои отъ 16 окр. съветници почувствувала се на равни сили съ болшинството, бѣ внесла предложение за бламъ на постоянното присжтствие, което въ последствие оттегли.

Презъ останалитѣ заседания, съвета се занима съ изслушване докладитѣ на н-цитѣ на службитѣ, които сж свързани тѣсно съ стопанския, благоустройственъ, санитаренъ и културно-просвѣтенъ животъ на окржга.

Окр. съветници направиха критика по тия отчети и си вземаха бележка при гласуване на бюджета да направятъ възможното за улеснение на тия служби. Избрани сж съответнитѣ обичайни комисии, които подпомагатъ съвета въ неговата дейность.

Бюджета на окржга по всѣка вѣроятность ще бжде внесенъ въ началото на идната седмица.

Грави особенно отрадно впечатление спокойното и обективното разглеждане на въпроситѣ въ съвета и хармоничната дейность между опозицията и болшинството.

Като че ли въ това отношение Варн. Окр. съветъ стои на първо мѣсто по отношение схващанията относно своитѣ задачи и ние пожелаваме до край да се задържи на тая висота...

Днешния брой между другото съдържа:

1. Аномалиитѣ въ автономията на Б. Д. Ж. Къмъ спестявания, економии въ държавнитѣ разходи, а не — разхищения. I. Прехвърляне дѣлата по Б. Д. Ж. върху държавнитѣ адвокати. II. Държавна или частна търговска флота?

2. Необяснимо мълчание на варненската преса! Отзивитѣ на столичния и провинциаленъ печатъ!

3. „Умното" писмо на новия Директоръ на Б. Т. П. Д-во! Нови безакония и самозабрава! Бѣга като бухалитѣ отъ свѣтлината!

4. Писмо — протестъ отъ група акционери на Б. Т. П. Д-во „Постоянство" въ Варна до редактира на в-къ „Народенъ гласъ" и изложение до Министра на Желѣзницитѣ срещу системнитѣ беззакония и ненаказанитѣ виновници въ д-вото!

5. Премахване духовнитѣ сждилища и прехвърляне дѣлата въ гражданскитѣ сждилища. Премахване софтийскитѣ сждилища. Решението на Варненския адвокатски съветъ.

6. Грижи за академическата младежь—умствения пролетариятъ: 1. Академически размѣненъ институтъ; 2. Отпущане заеми на бедната, но способна академическа младежь; 3. Намаление такситѣ при превоза вещитѣ на умствения пролетариятъ, а увеличение — на луксознитѣ артикули; 4. Похвална инициатива, грешка, престъпление...

7. Где трѣбва да бждатъ отправени погледитѣ на българския държавникъ, управникъ и общественикъ, да подобримъ лошото финансово и стопанско положение на България?

8. Разни.

Г-ца МИЛКА ИВАНОВА ПОПОВА

— и —

Г-нъ ИВАНЪ К. ВЕНКОВЪ

Б. З. Б.

ще се венчаятъ въ недѣля 15 того, 7 часа сутриньта въ черквата „Св. Никола".

Поздравленията ще се приематъ въ черквата.

Настоящето замѣстя отдѣлни покани.

гр. Малко-Търново Трѣвна.

„УМНОТО" ПИСМО
на новия Директоръ на Б. Т. П. Д-во въ Варна. Нови беззакония и самозабрава! Бѣга като бухалитѣ отъ свѣтлината!

Директора на Б. Т. П. Д-во — шосейния инж. Кьневъ, съ писмо до Началника на Варненската телеграфо-пощенска станция, подъ № 225 отъ 28. I. т. г. между другото, съобщала и следното: „Назначението на пощенската кутия, която д-вото има въ повѣрената Ви станция е да се поставя въ нея незабавно следъ разпрѣдѣляне пощата въ станцията, кореспонденцията за д-вото, за да може да се получава на време отъ нашия човѣкъ и донася въ Дирекцията. Напоследъкъ обаче виждаме кутията ни да се препълва съ разни в-ци Б. Р.Съ появяването отъ Новата Година на в-къ „Народенъ Гласъ", персонала въ д-то между които се забърквать писмата ни. Предъ видъ на това, молимъ да наредите, щото въ кутията ни да се турятъ само писма и всичко друго за самото Д-во. (неграмотно написано), а в-цитѣ за персонала въ д-вото да се оставятъ самитѣ пощенски раздавачи да ги занасятъ на адресантитѣ..."

Единъ отъ редакторитѣ на в-къ „Народенъ гласъ" помоли управата на Б. Т. П. Д-во. да даде адреситѣ на своитѣ моряци и акционери. Чиновницитѣ нѣмаха нищо противъ, обаче помолили го да се яви предъ новия директоръ на д-вото — шосейния инж. Кьневъ, защото такава била неговата заповѣдь. Следъ кратъкъ разговоръ, който ще го предадемъ въ идущитѣ броеве, директора отсича: „Адреситѣ на никому не давамъ. „В-къ Народенъ гласъ" се изпраща на всички моряци, търговци, акционери и т. п. въ д-вото, като абонати, но шосейния инж. Кьневъ, виждайки, че се изнасятъ истинскитѣ данни системнитѣ беззакония и фалшифи баланси на д-вото, неговитѣ прояви на невежество и невъзпитаность като секционенъ инженеръ, началникъ на пристанището и директоръ на Б. Т. П. Д-во, много естествено, забранява да се получава в-къ „Народенъ гласъ". Почти всички го купуватъ отъ будкитѣ и вестникопродавачитѣ и той си прави илюзията и се заблуждава, че тѣ не го четатъ! Колко нетактиченъ, непредвидливъ и си присвоява права, каквито никой Царь или императоръ не е помислювалъ даже на сънь! „Забранения плодъ е по-сладъкъ!,.. Моряцитѣ мизерствуватъ, а дирекционнитѣ пируватъ....

Инж. Кьневъ предявява искания повече отъ Царь и Императоръ, а моряцитѣ сжбледи, заприличали на скелети, вследствие непоносимо трудната денонощна работа и мизерната заплата, която получаватъ!?... Безъ тѣхъ д-вото е кукла! Пречи даже да получаватъ в-ка ни като абонати!?... Това е унижение на безумието! Самозабравата е минала всѣкаква граница!... Отъ 14 декемврий 1892 год. отъ както фактически се е учредило д-вото т. е. 39 години до днесъ, подобно писмо не е било изпращано до никое учреждение (Министерство или станция) както горепоменатото № 225 отъ 25 м. м. т. г. на шосейния инж. Кьневъ, директоръ на Б. Т. П. Д-во!!! Явно личи, че шосейния инж. Кьневъ не допуска неговия персоналъ или акционери или членове на управителния съветъ търговци и т. п. Кой законъ въ България дава право на Директора на Д-вото да не позволява персонала да получава кореспонденцията си, когато Дирекцията е на 50 м. отъ пристанището, а на мнозина квартиритѣ сж въ параходитѣ?! Следователно, трѣбва ли пощенскитѣ раздавачи да взиматъ писмата имъ и ги задържатъ до завръщането въ Варна следъ месеци или трѣбва да се наеме единъ специаленъ параходъ да гони моряцитѣ на Б. Т. П. Д-во, за да имъ дава кореспонденцията?

Следва.

Необяснимо мълчание
на варненската преса! Отзивитѣ на столичния и провинциалния печатъ!

(продължение).

Друго още едно писмо: Отворете софиския в-къ „Т. П. Г.", за да видите въ втората колона на отзиви и бележки възмущението на Варненскитѣ търговци и Стоковата борса срещу нехайството на Варненскитѣ пристанищни власти отъ редъ години на чело на които бѣ дълго време началникъ безденъ и некадъренъ за службата която заемаше — Инж. Боянъ Кьневъ, сегашенъ Директоръ на Б. Т. П. Д-во въ Варна. Че действително е билъ нехайникъ личи отъ протестнитѣ телеграми за които по-горе Ви пишемъ. Следъ провѣрката изнесохме цѣлата протестна телеграма, за да си взематъ бележка както варненското общество, така и патронитѣ — партизани, които изнудиха управителния съветъ на Б. Т. П. Д-во и сложиха „отгоре" едно момче съ доказани качества на инертность, безгрижие и желание за работа. Тежко и горко на предприятието, начело на което сега сж го сложили, „като нашъ"...

Недоволството срещу подобни порядки расте и то рано или късно ще помете мръсотиитѣ, които тровятъ народния духъ, които угнетяватъ и безъ това натегналия ежедневенъ животъ. Вънъ некадърното, хайлящината, некомпетентното и мързеливото! Нека всѣки да заеме своето мѣсто — тамъ дето му приличи! Нека се запомни отъ всички, че Варненското пристанище подъ невежето ржководство и небрежно управление на Инж. Кьневъ се преобърна на вонящъ селски мегданъ. Не е за очудване скоро да видимъ сжщия безпорядъкъ и въ Б. Т. П. Д-во. В-къ „Народенъ гласъ" както до сега, така и за въ бжаще ще изпълнява своя общественъ и професионаленъ дългъ къмъ обществото въ градоветѣ и селата, за да блесне истината, правдата и всѣки да получи заслуженото или както казва народната пововорка: „Всѣка жаба да си знае блатото"... Не ни се вѣрва мѣстния ежедневенъ и седмиченъ печатъ да мълчи като „Свинксоветѣ", ако въ замѣна на това има нѣщо за предъ кумова срама!... Подобна мисъль даже и на сънь не ни е идвала!... Ще се повърнемъ допълнително въ следующитѣ броеве...

Забл. Щомъ е за поздравителна телеграма отъ шосейния Инж. Кьневъ до Двореца всички въ хармония съобщаватъ на четцитѣ си важната „новинка"...

Сжщо — нѣкоя телеграма отъ Цариградъ за въ полза на д-вото... Заключението на вещитѣ лица не е задължително за сжда. Илюзията която тѣ сега създадоха на нещастнитѣ семейства на храбритѣ български моряци дали ще се увѣнчее съ успѣхъ?... Бждащето ще каже... Изобщо съобщаватъ дребнавости за Кьнева или д-вото, а не принципални и академични въпроси...

Аномалиитѣ въ автономията
на Б. Д. Ж.

[illegible], економии въ държавнитѣ разходи, а не — разхищения!

Прехвърляне дѣлата по Б. Д. Ж. върху държавнитѣ адвокати. II. Държавна или частна търговска флота?

[illegible] в-къ бр. 234 на дър. адвокати и малкото дѣла въ всѣки окржгъ, засягащи интереситѣ на Б. Д. Ж., тъй като такивато дѣла по-добре и по-достойно се защищаватъ отъ дър. адвокати, които познаватъ най-добре мѣстнитѣ условия, при които сж породени споветѣ и най-добре могатъ да се съобразятъ съ тѣхъ и взематъ нужнитѣ мѣрки за най-добрата защита интереситѣ на държавата — Б. Д. Ж. А това дър. адвокатура е вършила всѣкога съ нуждната сериозность и подготовка, поради което е излишно нѣкакви органи на Дирекцията на Б. Д. Ж. да ходятъ по разнитѣ краища на страната да я представляватъ предъ сждилищата, често пжти по маловажни дѣла; такива случаи има доста...

И сега когато се пледира и плаче за економии въ дър. разходи, уместно и наложително се явява да се отмѣни § 1 на цитирания по-горе законъ, като се възложи наново защитата на всички дѣла по службитѣ на Б. Д. Ж. на дър. адвокати, които ще ги защищаватъ, като съ това ще се направи една економия за дър. съкровище, а отъ друга страна и самитѣ интереси по дѣлата за подобни дър. нужди ще бждатъ по-добре гледани и защитени, толкова повече, че самата Дирекция често пжти и при сегашното положение натоварва дър. адвокати да се явяватъ по дѣлата...

Тази аномалия трѣбва да се премахне веднага въ интереса на държавата и обществото.

Нима въ това се състоя автономията на Б. Д. Ж., та нейнитѣ органи да се разтакаватъ за нищожни дѣла отъ единия край на страната до другия?

Като напр. въ продължение на 3—4 дни се прави маршрутъ София, Шуменъ, Варна, Татаръ Пазарджикъ, за маловажни дѣла (напр. по отчуждени мѣста за желѣзницитѣ) и като се сумира, разходитѣ сж повече..!

Отъ друга страна, ако Г-дата отъ Дирекцията на Жел. сж много мераклии (охотливи) да се явяватъ по всички дѣла отъ тѣхното вѣдомство, то затова имъ дава възможность самия законъ за държ. адвокати (чл. 10), обаче отъ миналото ние знаемъ случаи, когато по твърде важни дѣла по тѣхното ведомство, тѣ не сж благоволили да се явяватъ, а сж оставяли всичката тяжесть на държав. адвокати. Следва

Грижи за академическа младежь
Умствения пролетариятъ

1. Академически размѣненъ институтъ; 2. Отпущане заеми на бедната, но способна академическа младежь; 3. Намаление такситѣ при превоза вещитѣ на умствения пролетариятъ, а увеличение — на луксознитѣ артикули 4. Похвалната инициатива, грешка, престъпление.

(продължение).

Напоследъкъ въ много държави при това се появи вънъ отъ прѣката задача на института и една размѣна на млади учители, асистенти, доценти, журналисти, редактори, кореспонденти, публицисти, юристи, писатели и др. Следователно, тази размѣна не се ограничи само съ студенти, но се разшири и засѣгна и други академици въ разнитѣ отрасли на науката. А презъ лѣтото или голѣмитѣ ваканции може да става размѣна на стипендиантитѣ или групи академици да прекарватъ въ летовищата или зимовищата на съответнитѣ държави.

Постепенно, постепенно, по собственна инициатива това желание се появи, изрази и съзна отъ другитѣ културни държави и всички се убѣдиха, че само по този начинъ ще могатъ старитѣ вражди да се изгладятъ, несправедливоститѣ да се поправятъ, за да се даде възможность всѣки народъ да бжде свободенъ и се ползува съ всички човѣшки права гдето и да е.

Новитѣ поколения, бждещитѣ управници въ всѣка държава и всрѣдъ всички народи ще могатъ чрезъ истинско човѣшки методи да постигнатъ тъй много желания миръ не само на Балканитѣ, въ Европа, но и въ свѣта.

Една отъ сжществените задачи, които Академическия институтъ ще си постави въ рамкитѣ на културно-политическо изучване е опознаване и да се даде възможность на едно опредѣлено число стипендии на български студенти и академици, които ще следватъ или специализиратъ една или максимумъ две години въ чуждестраннитѣ висши у-ща и сжщевременно на чуждестраннитѣ студенти и академици сжщо за едногодишно или 2 годишно престояване въ нащитѣ висши у-ща.

Раздаването на такива стипендии-ще става на основание предварително взаимно разбирателство между съответнитѣ страни. Стипендинтитѣ ще бждатъ приети като гости отъ респективнитѣ държави. Тѣ ще получаватъ обикновено или приемно мѣсто въ нѣкое чуждестранно семейство или въ студентския домъ съ безплатенъ пълненъ пансионъ или една парична стипендия, съ която да могатъ да живѣятъ добре. Въ зависимость отъ валутата и мѣстнитѣ условия въ съответната страна, размѣрътъ на стипендията ще бжде различенъ.

Вънъ отъ горната задача, институтътъ ще си постави за цель да се грижи за въвеждането на стипендиянтитѣ въ добра срѣда и подходящо общество, да имъ дава научни съвети, за да схванатъ културния животъ на другитѣ народи.

Избирането на стипендиянтитѣ ще става възъ основа на едно сѣвестно и всестранно проучване отъ страна на единъ изборенъ комитетъ, присъединенъ къмъ института. Устава и правилника ще опишемъ допълнително. Комитетътъ ще се състои отъ видни хора на науката и практиката.

Важно е при това, както научната качественость на кандидата, така и неговия личенъ характеръ, способность, разбиранията и схващанията му за понятието на неговата Родина предъ чуждестраннитѣ висши у-ща, съ други думи, да бжде достоенъ представитель на своя народъ, държава и академическия институтъ въ съответната страна и като сжщевременно оправдае възложенитѣ му надежди.

Не трѣбва никога да се забравя, а да се има винаги предъ видъ, че ние отиваме въ чужбина, за да възприемемъ културата на другитѣ народи, да усвоимъ само хубавото и доброто на тѣзи народи, да се опознаемъ сами, да се научимъ да обичаме нашата Родина посилно, по-вече отколкото всѣки другъ пжть, защищавайки на всѣкжде българската кауза, било чрезъ писменна или устна пропаганда пишейки статии въ в-ци или списания, държейки сказки, беседи, рефарати, та като се върнемъ въ отечеството си да бждемъ още по-полезни и въ нашата бждаща културно-политическа дейность...

Четете „Народенъ гласъ"

Где трѣбва да бѫдатъ отправени

погледитѣ на българския държавникъ, управникъ и общественикъ, за да подобримъ нашето финансово и стопанско положение на България!

(Продължение).

Вѣрно е че, любовьта е отправена, повече къмъ земята, приятна и плодородна, особено България, която е земледѣл. страна, обаче отъ днесъ нататъкъ всички погледи трѣбва да бѫдатъ отправени къмъ моретата и рѣкитѣ и да се втълпи на българина, че за душевния миръ, е нужна не само земната, но и морска и рѣчна обичь. . .

Всѣко придвидливо и далновидно правителство е поощрявало износа, търсейки пазаръ на суровитѣ произведения и материяли. . !

При наличностьта на Черно море и Дунава, трѣбвало е да имаме търговска морска и рѣчни флоти, защото иначе нашитѣ произведения (сурови храни, а индустриялни като тютюнъ, брашно, трици, . . (до битъкъ), особено като земледѣлческа страна ще бѫдатъ обезцѣнени, край друго отъ увеличение на навлата. Пъкъ ако не се събудимъ отъ летаргическия си досегашенъ сънъ къмъ морскитѣ и рѣчни въпроси, търговията изцѣло може да премине въ рѫцетѣ на чужденцитѣ. . .

Като направимъ подробно сравнение съ другитѣ търговски флоти ще констатираме че даже и между всички балкански държави, ние фигурираме на най-последенъ редъ. . . **Даже въ нашитѣ собствени пристанища по Черно море въпреки и съ незначителна търговска флота — 5 черупки на Б. Т. П. Д-во Варна— ние сме остранени чрезъ чужди знамена, а по Дунава почти никакъ не се развява и не сѫществува българското знаме по параходитѣ!**

Нашето производство като земледѣлческа страна (житни произведения, грозде, вино и пр.) се оставяме да се пренася отъ наши конкуренти най-направо и най-насърдчително не само по Черно море отъ време на време, а и по Дунава най-много и изцѣло, защото ние не разполагаме съ никаква Дунавска рѣчна търговска флота. . !

Трѣбваше да се основе Бълг. Народенъ Морски Сговоръ презъ юлий 1920 г. за да се констатира наличностьта на една трайна заинтересованость къмъ морето, Дунава и вѫтрешнитѣ рѣки. Идеитѣ на Б. Н. М. С. трѣбва да проникнатъ даже и въ всѣка хижа и всѣки български гражданинъ да бѫде неговъ членъ!

Нужни бѣха и се полагатъ извънредно човѣшки, свръхчовѣшки бихъ казалъ усилия отъ страна на членоветѣ на Б. Н. М. С., за да ни откриятъ всички хубости на морето и рѣкитѣ, всичко каквото ни предлагатъ и даватъ и да извлечемъ пълна поука.

Гореизложеното трѣбва днесъ най-много да се посочва отъ всички страни, за да се вематъ мѣрки отъ отговорнитѣ фактори въ България!...

Тѣзи идеи трѣбва да проникнатъ даже и въ всѣка българска хижа, за да не цари още невежеството и върху разгледанитѣ проблеми... (третиранитѣ въпроси...)...

Публично събрание

по тракийския въпросъ

Тракийския въпросъ е неразривно свързанъ съ сѫдбата на българския народъ, защото само съ неговото правилно разрешение ще имаме едно свободно развитие на племето ни, чрезъ достѫпа му на свободното Бѣло море, къмъ което отъ вѣкове ни сочи гордия Балканъ и водитѣ на свещената рѣка Марица. Тракийци иматъ голѣмъ дѣлъ въ културата на българитѣ; тѣ се бориха еднакво съ всички за свобода въ турско време и въ по-ново време. Но за съжаление, като че ли скоро ги забравихме и олисани въ ежедневнитѣ спорове, забравихме дългътъ си къмъ поробена Тракия.

Ала тракийскиятъ въпросъ трѣбва да се изнася по-често предъ обществото, което трѣбва да бѫде освѣтлено по него, понеже той е свързанъ съ свободния излазъ на България.

И за това, тракийската организация въ Варна свиква публично събрание въ недѣля на 15 т. м. 10 ч. пр. пл. въ Юнашкия салонъ, на което ще говорятъ г-да Д. п. Николовъ, народенъ представитель и Н. Константиновъ отъ София, членове отъ Върх. Изп. Комитетъ на Тракийската организация, на тема:

„Българскитѣ идеали, народнитѣ малцинства и задачитѣ на националната ни политика“.

Граждани и емигранти, посетете масово горното събрание, за да чуете истината по тѣзи държавни и народни въпроси.

Важно за абонатитѣ Редакцията благодари на онези абонати които сѫ изплатили годишния си абонаментъ отъ 110 лв. както и сумитѣ изпратени за 6-тѣ книги. Отстѫпката отъ 300 лв. си я прихванали

Желателно е всички да последватъ тѣхния примеръ съ 110 лв. годишенъ абонаментъ печелятъ 300 лв. Това е идеалния начинъ за пръскане висша култура всрѣдъ народнитѣ маси въ села и градове.

Генералъ-Лейтенантъ Соларовъ, Н-къ на Варненския Гарнизонъ замина за София въ срѣда, за да заеме новия си постъ. На гарата бѣ изпратенъ отъ всички офицери отъ Гарнизона и множество граждани.

Пожелаваме успѣхъ въ новата му кариера.

Писмо-протестъ

отъ група акционери на Б. Т. П. Д-во—Варна до редакцията на в-къ „Народенъ гласъ“ и изложение до Министра на Ж. П. Т. срещу системнитѣ беззакония и ненаказанитѣ виновници въ д-вото!

4. Ето и бисери отъ парадокситѣ, които изтъкнахте въ брой 2 на в-къ „Народенъ гласъ“: Въ т. 4 отъ протокола на общото годишно събрание на 19 VI. 1930 г. е казано: „Следъ станалитѣ дебати по прочетения балансъ, който е въ връзка съ баланса за 1927 г. измененъ въ духа на решението на В. К. Сѫдъ, **упр. съветъ оттегли предложения отъ него балансъ за 1929 г. и подложи на гласуване новъ такъвъ.** Така представения новъ балансъ и смѣтка „печалби и загуби“, както и освобождаването на управителния и проверителния съвети отъ отговорность за отчетната 1929 година **се прие единодушно отъ всички акционери!**

И ние съ Васъ, Господине Редакторе, запитваме: „Где сѫ висшитѣ контролни органи, за да накажатъ виновницитѣ? А всички тези отегления и приемане на баланси не ли е единъ „уйдурмасионъ“ отъ страна на управителния съветъ само и само да може да се освободи чрезъ вота на болшинството отъ плащането на незаконно взетитѣ тантиеми и както и въ т. 3 отъ протокола, сѫщия съветъ прокара мълкомъ въ събранието — **да се мине въ разходъ за 1929 г. изплатения вече дивидентъ на 1927 год. — на обща сума 176256 лв., която сума, строго и законно погледнато, трѣбваше да се плати отъ самитѣ членове на управителния съветъ въ касата на д-вото, защото като сѫ правили незаконни баланси за 1926 и 1927 г. само и само отъ алчность да получатъ тантиеми, представили сѫ балансъ, че има печалба за 1927 г., а тъкмо обратното излезе, че презъ тази година д-вото е показало само загуба. Това обстоятелство трѣбваше да открие предъ сѫда покойния подпредседатель на управителния съветъ Д. Радевъ, който замѣсти стария управителенъ съветъ на П. Кирчевъ и който има поне тая заслуга, че първъ презъ 1929 г. разбули, като акционеръ, всички парадокси въ това д-во и стана жертва на борбата между старото, гнилото и алчното отъ една страна и новото, законното отъ друга страна.**

5) Какво търси тамъ въ управителния съветъ като членъ делегатъ адвоката Доросиевъ, бившъ стажантъ при бившия юрисконсултъ на д-то В. Поповъ, бабалъкъ на П. Кирчева? Ами позволяваше ли адвокатската етика и съветъ, той да се явява защитникъ въ всички инстанции на сѫда на управителния съветъ, начело съ П. Кирчева, когато се констатираха балансите на дружеството за 1926 и 1927 год, и се намѣриха отъ всички инстанции начело съ Върховния Касационенъ Сѫдъ, че сѫ незакони и се отмѣниха? А негова милость като правителственъ делегатъ, трѣбваше най-малко, ако не да защищава интереситѣ на държавата като акционеръ съ 1250 акции, поне да пасува, вмѣсто да се излага за срамъ предъ публика и сѫдии съ защитата на една незаконна кауза! И това било правителственъ делегатъ! . . .

6. Вѣрно ли е, че параходното д-во бѣ мушия на роднини и близки: П. Кирчевъ — Председатель на съвета; А. Петровичъ — баджанака му— подпредседатель; дѣдо имъ — В. Поповъ, юрисконсултъ на д-вото; стажанта му Доросиевъ и . . . — правителственъ делегатъ, а синъ му архитектъ Ст. Поповъ — завеждующъ постройкитѣ на Б. А. Д-во „Кораловагъ“?...

7. Вѣрно ли е, че бившия миненъ инженеръ Каракашевъ—директоръ на д-вото бѣ всецѣло играчка въ рѫцетѣ на последнитѣ и за петь пари нѣмаше самостоятелность, както и сегашния Б. Къневъ е назначенъ по силното настояване на П. Кирчевъ и др.? Говори се, че случайно или не, презъ тия дни, когато е било заповѣдано назначението му, министъръ П. Стайновъ билъ тукъ?

Следва

Где е бѫдащето на България?

(отъ историко-географско, правно-политическо, търговско-стопанско, национално, международно и междудържавно гледища).

Ето предговора на първа часть отъ книгата:

Макаръ и да съмъ отрасълъ въ най-красивия кѫтъ на дивната и горна Странджа планина, съ високитѣ й върхове — Лисово, Циганка, Караманбаиръ Махада и други съ китнитѣ и гъсти гори, съ дърветата като изполини, стогодишни дѫбови и стройни буки, въ величава и съ плодородни поля Тракия, още отъ детинство се увлекохъ, обикнахъ и влюбихъ въ морето и неговитѣ красоти.

Хармоничнитѣ, но буйни пѣсни на Черно, Мряморно и Бѣло морета сѫ ме винаги въодушевлявали...

Неудържимо тласкънъ отъ чуството ми на любовь и привързаность къмъ морето, следъ нѣколко годишно упражняване адвокатската професия въ София, заминахъ въ странство да се специализирамъ по морско право (междудържавно — международно-обществено, международно частно, търговско административно и наказателно) Следъ научната обиколка изъ нѣкои морски държави, предприета въ връзка съ тази специализация, успѣхъ да събера нуждннитѣ данни, изложени въ настоящия си трудъ, паралелно съ матариалитѣ съ които разполагаме тукъ въ България за да се осветли единъ голѣмъ и жизненъ проблемъ чиято сѫщность се свежда, къмъ девиза:

Бѫдащето на България е къмъ нейнитѣ морета и рѣки.

Постарахъ се да разуча морскитѣ и рѣчни проблеми въ миналото и настоящето отъ международно и национало гледища.

Тукъ въ този трудъ (I томъ I часть. -- всѣки т о м ъ въ 5 части) като хвърлямъ погледъ върху изучаванитѣ отъ менъ въпроси, поставямъ началото на по-нататъшни подробни проучвания, предметъ на втория ми томъ.

Лаяская се отъ мисъльта, че книгата ми ще привлече вниманието на държавника и общественото мнение и ще ги заинтересова да направятъ потребното за рационалното разрешение на проблемата, за правилното и разумно използуване на нашитѣ морета и рѣки. Толкозъ по вече, че по моето твърдо убеждение, тази проблема и нейното бързо и щастливо разрешение обуславя до голѣма степенъ, тъй много желаното благоденствие и величие на България.

Ще благодаря на всѣкиго, който привлече вниманието ми върху допуснатитѣ празноти или непълноти, за да бѫдатъ въ I томъ, 1--5 части и въ II томъ избегнати.

Нека не се забравя: „Всѣко начало е трудно“.

Поставени сѫ подъ печатъ сѫщо и следнитѣ книги:

2. Българитѣ като освободители, драма въ три действия и една картина; 3. Българскиятъ народъ и политическитѣ партии въ България отъ освобождението до днесъ въ сравнение съ партиитѣ въ другитѣ държави- 4 Силниятъ характеръ (Ето човѣкътъ) -- истината -- страдалецътъ, романъ въ три части; 5. Балканския въпросъ въ свръзка съ свѣтовния миръ и ролята на Обществото на Народитѣ; 6. Минералнитѣ богатства на България и приложното законователство въ сравнение съ другитѣ държави.

На записалитѣ се до 1 мартъ 1931 г. се прави следната отстѫпка: 1. На редовнитѣ абонати на в-къ „Народенъ гласъ“ — всѣка книга по 150 лв.; 2 на студентитѣ и ученицитѣ — всѣка книга по 175 лв., и на останалитѣ лица — всѣка книга по 200 лв.

Всички суми да се изпращатъ у дома на автора Петъръ Ивановъ Търновски, адвокатъ и публицистъ. Инвалиденъ кварталъ № 681-1, или до редакцията на в-къ „Народенъ гласъ“ --- Варна.

ПРЕМАХВАНЕ

духовнитѣ сѫдилища и прехвърляне дѣлата въ гражданскитѣ сѫдилица. — Премахване мюфтийскитѣ сѫдилища. Решението на Варненския адвокатски съветъ. Стига сервилничане къмъ чужденцитѣ!

(Продължение).

Сѫщата Г-жа Х. е бедна, едва има хлѣбъ на трапезата, а претендира 320,000 лв.?! Подала заявление до Лом. О. С. за признаване право на сиромашия!?... Дѣлото отначало до края е незаконно и отъ формаленъ и отъ канонически и отъ юридически характеръ...

Независимо отъ това, колегата, който е написалъ молбата за признаване правото на сиромашия до Л. О. С. е говорилъ съ У..., и на края завършва молбата: „Връчване преписа отъ настоящата молба да стане чрезъ публикация въ Дър. в-къ, тъй като азъ соча неизвѣстно мѣстожителство за ответника, който е задъ граница...“ Изпратени сѫ заявления до Г-на Председателя на Лом. Окр. Сѫдъ отъ У, щото представителя на Темида да не изпадне въ заблуждение и върши беззакония като Арх. Н-ство въ Ломъ, Видинския Еп. Дух. Съветъ и Св. Синодъ... състоящъ се само отъ Св. Старци, начело съ най-голѣмия виновникъ по дѣлото Видинския Митрополитъ г-нъ, г-нъ Неофитъ... (спр. по-раншнитѣ броеве на в-къ „Народенъ гласъ“)

Понеже има маса подобни закононарушения и въ другитѣ духовни сѫдилища (Стара-Загора и другаде), то г-нъ П. И. Търновски направи следното предложение: Всички адвокатски съвети да помолятъ колегитѣ да изтъкнатъ закононарушенията констатирани презъ тѣхната адвокатска практика предъ духовнитѣ сѫдилища и адвокатскитѣ съвети да направятъ изложения до Висшитѣ институти въ София, като по този начинъ въ най-скоро време се премахнатъ духовнитѣ сѫдилища и се прехвърлятъ дѣлата въ гражданскитѣ сѫдилища, като институти вредни за правилното правораздаване... Изказаха се много колеги и се възприе напълно предложението на г-на П. И. Търновски.

Сега ще обосновемъ и доводитѣ си за премахване на мюфтийскитѣ сѫдилища. Въ Турция станаха основни реформи. Между многото такива е и премахването на мюфтийскитѣ сѫдилища. Единствена държава въ цѣлъ свѣтъ, гдето още сѫществуватъ тѣзи институти, това е България. Независимо отъ това, въ никоя държава не се позволява да се водятъ протоколитѣ въ сѫдилищата на чуждъ езикъ, освенъ въ България въ мюфтийскитѣ сѫдилища на турски езикъ.

Възприето е на всѣкжде да има преводчици, а ние слушаме даже въ бълг. сѫдилища вмѣсто кръшната бълг. речь, председателствующитѣ да зазапитватъ или задаватъ въпроси на турски езикъ или какъвто и да е другъ чуждъ езикъ!

Стига сервилничане къмъ чужденцитѣ!...

Следва

ХРОНИКА

Приятно ни е да съобщимъ, че симпатичната г-ца Милка Ив. Попова, дъщеря на единъ отъ най-старитѣ учители, вече пенсионеръ, ръководитель на черковни и граждански хорове въ гр. Малко Търново, г-нъ Иванъ Поповъ, родомъ отъ сѫщия градъ, ще се вѣнчае въ недѣля 15 того въ 7 ч. сутриньта въ черквата „Св. Никола“, за г-нъ Иванъ К. Вѣнковъ, чиновникъ въ Б. З. Б — Провадия, родомъ отъ Трѣвна. Нашитѣ честитявания и благопожелания за щастливъ семенъ животъ на младата двойка.

Тракийска вечерь. На 15 того въ 9 часа вечерьта въ Юнашкия салонъ тракийската организация устройва литературно-музикална вечеринка съ подбранъ материалъ изъ миналото на Тракия. На срещата ще се разиграе и томбола.

Тракийци и всички граждани се поканватъ да посетятъ интересната вечеринка.

Самоубийството на прокурора Георгиевъ. Вестьта за самоубийството на прокурора Георгиевъ въ Търново, който до неотдавно бѣ въ Варна, направи тягосно впечатление. Познаваме го още отъ Соф. Окр. Сѫдъ и сме запазили най-добри спомени. Вестьта че го приместиха въ Варна ни извънредно зарадва, обаче за малко време. Причинитѣ за премѣстването му отъ Варна въ Търново ни е необяснимо!

Книжнина: Получаватъ се редовно въ редакцията следнитѣ в-ци и списания:

Зора, ред. стоп. Ив. Стоевчевъ — Ст. Загора; Бургазки фаръ — Бургазъ; Соф. Търг. в-къ — София; Последна бургазка поща — ред. Стоянъ Череповъ; Съвременикъ — София; Камбана — ред. К. Станчевъ — София; Правда ред. Ст. Нойковъ — Сливенъ; Свѣтлина изд. стоп. В. И. Пилевъ — Дупница; Технически гласъ — София; сп. „Морска мисъль“.

Варненското Данъчно управление предупреждава данъкоплатцитѣ, че доброволното изплащане на всички закъснѣли данъци и последната третина отъ всички видове данъци за 1930-1931 год. е до 25 февруарий т. год. Следъ тая дата взети сѫ мѣрки данъцитѣ да се събиратъ незабавно екзекутивно и съ глоби.

Печатница „Новини

Тракийскиятъ въпросъ

на международната сцена и излаза на България на Бѣло море въ миналото и настоящето отъ правно-политическо, търговско, стопанско, междудържавно, международно и национално гледища.

(продължение).

Най-правилно е отъ историческо, географско, търговско и стопанско гледище, Тракия да бѫде българска. Създаденитѣ договори следъ общеевропейската война направиха обратното, отнеха я отъ българитѣ и я дадоха на гърци и турци...

Всички народи се стремятъ да иматъ излазъ на открито море, даже и тогава, когато иматъ такъвъ на закрито море, какъвто е случая съ България, Ромѫния и Русия на Черно море, защото само тогава тѣ ще се почувствуватъ, че сѫществуватъ свободни и независими...

За насъ излаза на открито море, т. е. на Бѣло море е равносилно на владението на Тракия...

Природенъ законъ е, когато хората се движатъ по теченията на рѣкитѣ или отъ планинитѣ слизатъ къмъ равнинитѣ, както е случая съ насъ — по Марица, Тунджа и Места къмъ Бѣлото море и отъ Странджа и Родопитѣ къмъ Егея.

Съгласно Берлинския договоръ въ 1878 год. Санъ-Стефанска България даде на Сърбия следнитѣ градове съ чисто българско население: Нишъ, Пиротъ, Враня, Лесковецъ...

Съгласно Букурешкия миръ отъ 23 юли 1913 год. голѣма часть отъ южна и западна Тракия и Македония останаха подъ гръцка и сръбска власть, а освенъ това България отстѫпи на Ромѫния земитѣ отъ Тутраканъ до Черно море, на югъ цѣла южна Добруджа.

Съгласно спогодбата съ Турция въ Цариградъ презъ с. г. на последната се върна относително голѣма часть отъ източна българска Тракия.

По мирния договоръ отъ 1919 г., освѣнъ економичекитѣ и отъ другъ характеръ тяжести, на България се наложиха и такива съ които чувствително се засегна териториалната й цѣлость. На северъ чисто българска златожитна Добруджа съ 7,695,000 кв. клм и съ едно население отъ 290,900 жители се даде на Ромъния, на западъ и северо-западъ покрайнинитѣ — Струмишко, Царибродско, Трънско, Босилеградско и часть отъ Кулско — 2,566.626 кв. клм. презъ 1920 г. въ Парижката конференция, съгласно Ньойския договоръ се дадоха на Югославия; на югъ България се задължи да се откаже отъ всички права и титри върху западна Тракия съ 8,712.070 кв. клм.. България се отказа отъ западна Тракия въ полза на Главнитѣ Съюзени и Сдружени Сили, като признае решението, което тѣ ще взематъ относително тия територии въ бѫдаще, именно това което се отнася до народностьта на жителитѣ. За това пъкъ, съгласно чл. 48 отъ мирния договоръ въ Ньой, въ последната алинея е писано: „Главнитѣ Съюзени и Сдружени Сили се ангажиратъ, щото свободата на економическитѣ излази на България на Бѣло море да бѫде гарантирана“. Условията на тази гаранция ще бѫдатъ опредѣлени по-късно.

Поради това, че осигуряването економическитѣ излази на България на Бѣло море бѣ въ непосредствена връзка съ въпроса за Тракия, и тоя за Протоцитѣ, а съ това и съ по нататъшната сѫдба на Цариградъ и другитѣ въпроси по териториалнитѣ разграничения, които заедно се разглеждаха на Лозанската конференция, то считамъ за не безинтересно преди всичко да опиша на кратко, както събитията, които доведоха до примирието въ Мудания, така и самитѣ спорове и решения на конференцията.

Примирието въ Солунъ и Мудания. По чл. 1 отъ подписаното на 29 септемврий 1918 г. въ Солунъ примирие съ Командването на източнитѣ съглашенски войски, българската администрация трѣбваше да продължи да функционира въ частитѣ отъ България, окупирани тогава отъ Съглашението, а именно Тракия и Добруджа. Отъ друга страна отъ членове 1 и 2 на тайната конвенция отъ 30 септемврий с. г. между Главното Командване и Българскитѣ Пълномощници се очакваше, че ако Тракия не остане въ бѫдащитѣ граници на България, то най-малкото не ще бѫде дадена никому, а отъ нея ще се образува една автономна область. Презъ октомврий 1919 год. се почна заместването на българскитѣ войски въ западна Тракия съ съглашенски, а заедно съ това и замѣстването на българската администрация. Настаненото тамъ времено управление на Генералъ Шарпи, подъ името: „Междусъюзнишки административенъ режимъ въ западна Тракия“, продължи само до 20 май 1920 год. или всичко около 6 месеца. Презъ този, колкото и кратъкъ периодъ отъ време, не може да не бѫде отбелезано голѣмото усърдие и жертви направени отъ Почтения Генералъ Шарпи за въвеждането на редъ и справедливость въ управляваната отъ него область. Споменитѣ оставени въ населението отъ това управление ще будятъ за винаги само адмирация и чувства на признателность. (Държайки публични сказки както въ София, тъй и въ провинцията, даже и въ странство, мнозина идваха и ми засвидетелствуваха лично, че гореизразеното за г-нъ Генералъ Шарпи е напълно вѣрно и никога не ще забравятъ добринитѣ му...)

Взетитѣ презъ априлъ, обаче решения на конференцията на Великитѣ Сили въ Санъ Ремо и 3 месеца по-късно договора въ Севъръ въ 1920 г. дадоха на Гърция цѣла Тракия. Това което спечелихме презъ балканската война 1912/13 год. излазътъ на България на Бѣло море, презъ общоевропейската война 1915/18 г. го изгубихме...!?...

Сърбитѣ и сега се разкайватъ много за дето сѫ подържали гръцкитѣ претенции върху наша родна и мила Тракия, правейки си илюзии, че ще получатъ излазъ на Солунъ, защото несигурния излазъ на Адриатика се наблюдава отъ Италия и лесно се затваря при Отранто, като нашия черноморски излазъ отъ Турция при Дарданелитѣ. Известно е, че който е господарь на каналитѣ, Дарданелитѣ, Гибралтаръ и пр., той е господарь и на моретата...

Протоцитѣ сѫ отъ голѣмо економическо и стопанско значение за насъ. Въпреки че съгласно Лозанския договоръ, проливитѣ ще бѫдатъ отворени за търговското ни мореплаване въ мирно и военно време, при условие, че ще бѫдемъ неутрални, то ние знаемъ не само на теория, но и отъ практика, колко се спазватъ международнитѣ договори и следователно, за свободенъ излазъ не трѣбва да бѫдемъ много сигурни и си правимъ юлизии . . . при все, България участвува въ „Комисията за Проливитѣ“!

Ромънцитѣ и тѣ се разкайватъ дето не сѫ подържали нашитѣ справедливи исторически и национални права на Тракия за излаза на Българ на Бѣло море, защото чр това и тѣ би имали излазъ морето, даже и въ случай Турция затвори Проливи Чрезъ параходи и чрезъ мо който би се построилъ на нава или при Ломъ или Свищовъ по ж. п. линия Ломъ—София—Пловдивъ— леградъ—Дедеагачъ или щовъ—Горна-Орѣховица — Загора—Дедеагачъ, ще т рятъ и разтоварятъ стоки си . . . Има четири мнения въпроса: или Ломъ или Св овъ или Бешли или Русе. носно постройката на мо най-късо е разстоянието Свищовъ.

Ще си позволя да цитир само двама френски ав (Франция и съседитѣ ни пр общоевропейската война въ съюзъ срещу насъ, о тѣ—френскитѣ автори, пр наватъ истини, които сѫ наша полза), чийто мнение правдаватъ много справед предвидения излазъ за Бъ рия на Бѣло море отъ Ньойския договоръ. (сл